

Länsstyrelsen i Jämtlands län
Naturvårdsenheten
831 86 ÖSTERSUND

Sollefteå 2005-05-09

Yttrande över förslag till förvaltningsplaner över stora rovdjur (björn, varg, lodjur, järv samt kungsörn).

Jägareförbundet Mitt Norrland har beretts tillfälle att yttra sig över förslag till förvaltningsplaner över stora rovdjur i Jämtlands län (björn, varg, lodjur, järv). Förbundet yttrar sig endast i de stycken där behov av justeringar eller kommentarer föreligger. Avslutningsvis ges också en allmän kommentar kring våra synpunkter på rovdjursförvaltningen.

Förvaltningsplan för björn

Mål om antal och utbredning

Minimivån är 100 föryngringar / år vilket motsvarar ca 1000 individer. En målsättning som föreslogs av rovdjursutredningen var 1500 björnar. En nyligen genomförd beståndsuppskattning visar att stammen ligger över denna nivå, inom intervallet 1600 och 2800. Enligt riksdagsbeslutet skall jakten kunna öka när stammen överstiger grundläggande mål. Mot den bakgrunden finns särskilt i björntäta områden skäl att ställa krav på ökad jakt och på en generösare inställning till krav på avlivning av björnar som orsakar problem.

Om man utgår från att dagens björnstam är ca 2000 individer skulle fördelningen enligt Svenska Jägareförbundets förslag se ut enligt nedanstående tabell. Utgångspunkten har varit forskarnas bedömning av arealen lämpliga björnbiotoper.

Län	Förslag antal björnar Jägareförbundet	Matematisk fördeln enligt NINA rapport	Län
BD	500	632	BD
AC	350	364	AC
Z	400	332	Z
Y	150	130	Y
X	175	98	X
W	275	170	W
S	80	89	S

T	20	32	}	T
U	15		}	U
C	15		}	C
D	0	37	}	D
AB	0		}	AB
E	0	37	}	E
H	0		}	H
O	20	26	}	O
N	0		}	N
G	0		}	G
F	0		}	F
I	0	31	}	I
LM	0		}	LM
K	0		}	K
SUMMA	2000	1978		

Förslaget om en miniminivå på 40 föryngringar i Jämtlands län som helhet, kan mot bakgrund av detta anses vara ganska rimligt med dagens uppskattning av björnstammen på ca 2000 individer. Nuvarande förslag om minst 40 föryngringar i Jämtlands län motsvarar dock hela 40% av det nationella minimimålet om 100 föryngringar. Sett ur detta perspektiv är målsättningen alldeles för högt satt. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att man skall avvakta en framtida björnsPELLINGSinventering innan man helt fastlägger mininivån för stammen i länet.

Att uppkomna skador och konflikter skall få avgöra maxinivån anser förbundet vara förkastligt. Om skador på tamdjur blir för stora samt att redan uppkomna konflikter ökar, kan man på sätt och vis anse att rovdjursförvaltningen har misslyckats. Förvaltningen måste inriktas på att detta skall minimeras så långt det är möjligt. En björnsPELLINGSinventering kan ge indikationer på var maxinivån bör ligga.

Vad beträffar Strömsunds och Härjedalens kommuner bör man snarast bromsa ökningstakten eller rent av minska nuvarande björnstammar. Detta för att minska risken för en ökad skadebild på tamdjur samt att på sikt också öka acceptansen hos lokalbefolkning för en fortsatt stark björnstim.

Förvaltningsområden

Jägareförbundet Mitt Norrland delar länsstyrelsens uppfattning att länet indelas i två förvaltningsområden där E 14 utgör gräns. Dessa områden utgör två geografiskt skilda reproduktionsområden. Spridning av björnstammen till västra och mellersta Jämtland blir självreglerande, då flertalet björnar kommer att fällas inom de två kärnområdena. Målsättningen bör ej vara att låta björnstammen bli allt för tät i jordbruksbygderna i mellersta Jämtland.

Inventering

Jägareförbundet Mitt Norrland anser att en björnspillningsinventering (DNA) är av största vikt för att kunna utforma en seriös och igenomtänkt förvaltningsplan för björn. Detta i kombination med jägarnas årliga björnobesök är, enligt forskningen, bra verktyg för att följa stammens utveckling och vilka åtgärder som måste vidtas. Förbundet stöder länsstyrelsens mål att verka för genomförandet av en DNA-baserad inventering år 2005.

Förebyggande åtgärder och konfliktlösningar.

Människors oro för att vistas i marker där det finns björn måste tas på största allvar. Främst länsstyrelsen, men också till viss del de ideella organisationerna, har här ett stort ansvar att informera allmänheten på ett sådant sätt att oron dämpas och konflikterna minskar. Information hur vi beter oss vid björnmöten är av stor vikt. Bär- och svampplockning, liksom skogspromenader utgör ett viktigt inslag, inte enbart för människor som bor på landsbygden utan också för människor som kommer från tätorten.

Konflikter och risker för allvarliga incidenter uppstår när björnar uppträder i anslutning till tätorter. Förbundet anser att endast rimliga skrämmeåtgärder är försvarbara i sådana fall. Snabba beslut om avlivning av s.k. ”problembjörnar” är viktigt för att bibehålla acceptansen bland berörd lokalbefolkning.

Det är viktigt att nå uppsatta miljömål som ett rikt odlingslandskap och ett öppet kulturlandskap, samt att det poängteras att höga tätheter av björn kan motverka sådana mål. Detta då lantbrukare är tveksamma till att satsa på betesdjur när riskerna ökar för rovdjursangrepp. Predation på tamdjur nära fäbodan är ett problem för jordbruksnäringen. Det är inte vare sig ekonomiskt försvarbart att stängla in all betesmark med rovdjursstängsel eller ur allemansrättslig synvinkel rimligt att i stor omfattning stänga ute allmänheten. Även ur ett jaktligt perspektiv kan elstängsel vara ett problem om det blir för stor omfattning, både tillgängligheten för vilt och jakthundar till dessa hagar försvinner samt gör att jaktvärdet minskar.

Konkurrens om jaktbart vilt

Jämtland är det jägartätaste länet i Sverige. Jakten har en mycket stor betydelse för länets invånare -ekonomiskt, socialt och kulturellt. Jägareförbundet Mitt Norrland delar länsstyrelsens uppfattning att det bör diskuteras om skogsbruket skall acceptera en högre älgtäthet i områden med täta björnstammar. Särskilt viktigt är detta om man dessutom får ett predationstryck från varg.

Björnar skjutna i nöd s.k. självförsvar.

Jägareförbundet Mitt Norrland anser att länsstyrelsen mål: ”Inga björnar skjutna i nöd inom länets gränser” är för högt satt. Givetvis kan man säkert minska incidenterna med rätt information och utbildning till jägarkåren, men hur var och en mentalt upplever ett möte med en aggressiv björn skiljer sig säkert avsevärt från individ till individ. Det är en mänsklig och dessutom laglig rättighet att tillgripa självförsvar/nödvarn i sådana situationer om man finner det som enda utväg. Under jakt när hundar är inblandade och i jaktsituationer där det kan bli överraskningsmoment, innebär alltid en risk för att björnar kan bli provocerade. Jägarkåren är dessutom i särklass den intressegrupp som tillbringar mest tid i skog och mark och har därför störst chans att stöta på björn.

Skydds jakt och eftersök av skadade björnar.

Jägareförbundet Mitt Norrland ser också allvarligt på skadeskjutningar och av misstag skjutna björnhonor med mjölk i juvret. Informations- och utbildningsinsatser till jägarkåren är av stor vikt för att minimera dessa problem. Vad beträffar jakt på björn och björneftersök pågår för närvarande en hel del utbildningsinsatser, bl.a. genom Jägareförbundets jaktledarutbildningar. Förbundet ställer dock inte utan vidare upp på den uppföljning av jaktliga eftersök som länsstyrelsen beslutat. När det gäller eftersöksjakt på björn kan man juridisk jämställa det med eftersöksjakt på älg. Påskjutna och träffade djur som ej återfinns avräknas licensen. Påskjutna men ej skadade/träffade djur avräknas således ej. Förbundet vill veta vilken lagstiftning som man stöder sig på när man utformat riktlinjerna för björneftersöksjakt i Jämtlands län. Om det nu kan anses juridiskt riktigt med att skriftlig dokumentation upprättas vid eftersöksjakt måste länsstyrelsen i så fall utforma klara direktiv hur detta skall ske. Frågan finns också om jaktlag själva, utan länsstyrelsens inblandning med särskilda eftersöksekipage, har mandat att själva utföra eftersök och avgöra hur utgången med påskjutning blev.

När det gäller skjutna lakterande björnhonor anser Jägareförbundet Mitt Norrland att detta måste ”avkriminaliseras”. Det är nästan helt omöjligt att avgöra om en ensam björn är en hona eller en hanne. En jägare som råkar göra misstaget blir i

det närmaste betraktad som kriminell. Björnhona som åtföljs av ungar bör i lagstiftningen likställas med vildsvinssugga som åtföljs av ungar vilka är fredade. Svenska Jägareförbundet driver också denna fråga centralt.

Under älgjakten skjuts det ibland av misstag ”ensamma” älgkor med mjölk i juvret. Det är en oskriven lag att kalvarna skall fällas först. Sker misstaget blir inte jägaren misstänkt för en kriminell handling. En etisk och biologisk aspekt på det hela är att ensamma björnunger sannolikt klarar sig bättre än ensamma älgkalvar som blir moderlösa under jakttid.

Jägareförbundet Mitt Norrland anser sammanfattningsvis att det finns uppenbara risker med att göra björnjakten alldeles för krånglig och byråkratisk. Acceptansen för en stor björnstim kommer inte att öka genom att göra jakten onödigt krånglig. Risken finns också att människor inte ställer upp och jagar björn längre, vilket skulle vara en tråkig konsekvens när björnstimmen växer.

En annan allvarlig konsekvens skulle kunna vara att påskjutna björnar inte anmäls eller eftersöks på ett korrekt sätt.

Illegal jakt

Jägareförbundet Mitt Norrland ser allvarligt på frågan och delar länsstyrelsens uppfattning i stort utom vad beträffar spekulatiönerna om att olika jaktkulturer i norr respektive söder ger en ”blandning” av hur den illegala jakten skulle tänkas se ut i Jämtland. När det gäller åtgärder för att förhindra att illegal jakt bör man också överväga argumenten att:

- verka för tydliga och i jägarkåren förankrade regler kring björnjakten i Jämtlands län
- verka för tilldelningar i proportion till stammens storlek och tillväxt.
- verka för snabba beslut när det gäller skydds jakt på ”problembjörnar”

Björnen finns upptagen i EU:s art- och habitatdirektiv bland de arter som har ett gemenskapsintresse och kräver noggrant skydd. Den finns också upptagen under den nationella rödlistan som sårbar med kriterierna att populationen är mycket liten. Detta stämmer inte med dagens täthet av björn som vi har i Sverige. Därför anser Jägareförbundet Mitt Norrland att länsstyrelsen i Jämtlands län aktivt verkar för att arten på sikt flyttas till en lägre skyddsklass i såväl EU:s art- och habitatdirektiv som på den nationella rödlistan. Detta är viktigt om trovärdigheten hos dessa direktiv och listor skall bestå.

Förvaltningsplan för lodjur

Mål om antal och utbredning

Riksdagsbeslutet är att det på sikt ska finnas 300 föryngringar – ca 1500 lodjur. Jägareförbundets policy är 200 föryngringar – ca 1000 lodjur - i Sverige. Här bör grunden vara att varje län sätter mål som är rimliga med utgångspunkt från länens areal av områden som är lämpliga för lodjur.

Riksdagens mål är satt som föryngringar d v s honor som fött ungar. Huruvida dessa lyckats eller inte och hur detta skall redovisas är en ren förvaltningsfråga utan egentlig koppling till de nationella målen. När inventering av lodjur sker är det egentligen nettoföryngringar. Man kan alltså räkna med att ca 1/3 av ungarna/föryngringarna dör innan man hinner inventera dessa.

Län	Antal föryngringar enligt SJF:s policy	Antal enl. nationellt etappmål
<u>BD</u>	38	58
AC	22	32
Z	20	30
Y	12	18
X	14	21
W	18	27
S	20	30
O	10	15
T,U	15	23
AB,C	12	18
D,E	6	9
F,G,H,K	9	13
M,N	4	6
Summa	200	300

Jägareförbundet Mitt Norrland anser att länsstyrelsens miniminivå är för högt satt. Den bör sänkas från 30 föryngringar till 20. Förslaget om maxinivån 40 föryngringar delas av förbundet.

Förvaltningsstrategier för att uppnå målen

Förslaget om att indela Jämtland i fyra förvaltningsområden avstyrks.

Lodjursstammens spridning i länet kan regleras med nuvarande avlysningsjakt, utan att behöva dela in länet i områden med differentierad avskjutning.

Förebygga åtgärder och konfliktlösningar

Det är viktigt att nå uppsatta miljömål som ett rikt odlingslandskap och ett öppet kulturlandskap, samt att det poängteras att höga tätheter av lodjur kan motverka sådana mål. Detta då lantbrukare är tveksamma till att satsa på betesdjur när riskerna ökar för rovdjursangrepp. Predation på tamdjur nära fäbodan är ett problem för jordbruksnäringen. Det är inte vare sig ekonomiskt försvarbart att stängla in all betesmark med rovdjursstängsel eller ur allemansrättslig synvinkel rimligt att i stor omfattning stänga ute allmänheten. Även ur ett jaktligt perspektiv kan elstängsel vara ett problem om det blir för stor omfattning, både tillgängligheten för vilt och jakthundar till dessa hagar försvinner samt gör att jaktvärdet minskar.

Jämtland är det jägartätaste länet i Sverige. Jakten har en mycket stor betydelse för länets invånare -ekonomiskt, socialt och kulturellt. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att stammarna av lodjur måste hållas på en sådan nivå att också livskraftiga och jaktbara stammar av rådjur bibehålls. Förbundet delar inte länsstyrelsens uppfattning om att lodjurets påverkan på rådjursstammen inte skulle vara helt entydig. Det är väl dokumenterat av forskningen att lodjuren har en mycket stor inverkan på rådjursstammarnas storlek.

Skyddsjakt och eftersök av skadade lodjur

Jägareförbundet Mitt Norrland ställer sig starkt kritisk till förslagen om att förändra nuvarande jakttid till att gälla endast oktober till december samt att honor med ungar oavsett ålder skall vara fredade. Skrivningen oavsett ålder är dessutom onödig, då lodjurshonorna som regel överger sina ungar före ett års ålder. Länsstyrelsen menar att motiveringen är att detta skulle strida mot EU:s habitatdirektiv då jakten i dagsläget sker under lodjurets brunstperiod. Främsta skälet till den jakttid vi har idag är att ungarna kan anses klara sig själva under denna tid på året, vilket måste anses som ett starkt biologiskt vägande skäl. Förslaget innehåller också en del ifrågasättande kring fällfångsten. Bl.a. skrivs det att fällfångsten inte är selektiv samt att fällorna kan missbrukas och inte kontrolleras av myndigheterna. Förbundet anser att levandefångst av lodjur på snötäckt mark är en selektiv jaktmetod där det finns alla möjligheter att bakspåra för att avgöra om det rör sig om ett eller flera djur. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att länsstyrelsen avsevärt kommer att försvåra nuvarande

lodjursjakt. Förbundet avstyrker förslagen om förändrad jakttid samt att honor med ungar oavsett ålder skall vara fredade. Förbundet förordar att jakten skall tidigareläggas till 1 december och avslutas 31 mars, samt att jakt med fällor skall få fortsätta med de regler vi har idag.

Illegal jakt

Förbundet delar länsstyrelsens uppfattning om att den illegala jakten generellt är ett hot mot rovdjursförvaltningen. Dock ställer vi oss kritiska till spekulationer om att den illegala lodjursjakten sannolikt är av stor omfattning. Sådana påståenden bör styrkas med saklig fakta. Jägareförbundet Mitt Norrland anser också att om den legala jakten försvåras och görs krånglig så finns det risker för att den illegala jakten kommer att öka, vilket på sikt skulle försvåra lodjursförvaltningen.

Lodjuret finns upptagen i EU:s art- och habitatdirektiv bland de arter som har ett gemenskapsintresse och kräver noggrant skydd. Den finns också upptagen under den nationella rödlistan som sårbar med kriterierna att populationen är mycket liten. Detta stämmer inte med dagens lodjurstäthet som vi har i Sverige. Därför anser Jägareförbundet Mitt Norrland att länsstyrelsen i Jämtlands län aktivt verkar för att lodjuret på sikt flyttas till en lägre skyddsklass i såväl EU:s art- och habitatdirektiv som på den nationella rödlistan. Detta är viktigt om trovärdigheten hos dessa direktiv och listor skall bestå.

Sammanfattningsvis anser Jägareförbundet Mitt Norrland att förvaltningsplanen för lodjur innehåller en hel del egna värderingar samt att det i vissa stycken kan skönjas en misstänksamhet mot jägarkåren.

Förvaltningsplan för varg

Mål om antal och utbredning

Det nationella etappmålet är som bekant 20 föryngringar i Sverige, varefter en utvärdering skall ske. Enligt Svenska Jägareförbundets policy skall 15 föryngringar tillåtas i landet, varefter stammen skall balanseras på denna nivå. Om inte det nationella etappmålet nås redan under våren 2005, så kommer det med största sannolikt att uppnås under 2006. Enligt riksdagen skall en grundlig utvärdering ske av vargförekomstens effekter när etappmålet uppnåts. Jägareförbundet Mitt Norrland efterlyser denna utvärdering innan man helt fastställer förvaltningsstrategier för varg inom Jämtlands län.

Enligt riksdagsbeslutet bör det även inom renskötseområdet vara möjligt med enstaka föryngringar utanför samebyarnas åretruntmarker, dvs. i vinterbetesområdena. Ett av skälen för att inte undanta detta område är att vargar i detta område kan underlätta genetiskt utbyte genom invandring från Finland-Ryssland. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att det inte är nödvändigt med vargföryngring i renskötseområdena för att säkerhetsställa genetiskt utbyte genom invandring från Finland-Ryssland. Kringströvande invandrade vargar eller tillfälligt stationära ensamma vargar kan likväl säkerhetsställa genetiskt utbyte för den skandinaviska vargpopulationen. Att kombinera renskötsel där det finns föryngrande varg, d.v.s. vargrevir, är inte heller möjligt med tanke på de skador och konflikter som skulle uppstå med rennäringen. Jämtlands län har också en stark björnstam. Ett samlat predationstryck på älg från både björn och varg skulle dessutom allvarligt kunna äventyra älgjakten på stora områden. Man kan i det sammanhanget ställa sig frågande till om länet, i förhållande till övriga Sverige, skall ta ansvar för både en stark björnstam i kombination med en växande vargstam. Mot bakgrund av ovanstående avstyrker Jägareförbundet Mitt Norrland länsstyrelsens förslag vad gäller ansvar för fast vargföryngring inom länet. För att säkerhetsställa genetiskt utbyte med den finsk-ryska populationen tillstyrker förbundet att acceptera kringströvande vargar och enstaka stationära vargar där inte problemen blir allt för stora. Enligt riksdagen skall en grundlig utvärdering ske av vargförekomstens effekter när etappmålet uppnåts. Då Sverige nu befinner sig i detta läge efterlyser Jägareförbundet Mitt Norrland denna utvärdering innan man helt fastlägger förvaltningsstrategier för varg inom Jämtlands län.

Att uppkomna skador och konflikter skall få avgöra maxnivån på vargstammen anser förbundet vara förkastligt. Om skador på tamdjur blir för stora, antalet vargdödade hundar ökar samt att redan uppkomna konflikter och oro hos människor accelererar, kan man på sätt och vis anse att vargförvaltningen för landet som helhet har misslyckats. Förvaltningen måste inriktas på att detta skall minimeras så långt det är möjligt.

Några av världens ledande genetiker och populationsekologer har vid ett seminarium i Färna våren 2002, gemensamt genomlyst den svenska vargstammens genetiska status och även lämnat synpunkter på lämpliga förvaltningsåtgärder. Sammanfattningsvis kan man konstatera att de deltagande forskarna ansåg att vargstammens framtid i Sverige främst är beroende av acceptens från de människor som skall leva med dem i sin närmiljö. Även i fråga om förslag till förvaltningsstrategi för att komma tillrätta med minskande genetisk variation och negativa inavelseffekter kunde forskarna enas om att en mindre vargstam med möjlighet till genetiskt utbyte med den finsk-ryska populationen är bättre än en större genetiskt isolerad population i Skandinavien. Forskarna kom även fram till att Sveriges yta är alltför liten för att man överhuvudtaget skall kunna bära en egen livskraftig isolerad vargstam. Gruppen ansåg att målsättningen bör vara att se den Skandinaviska vargstammen som en delpopulation av den finsk-ryska och att säkerställande av genetiskt utbyte med den finsk-ryska populationen är långt mycket viktigare än en stor population i Skandinavien.

Förebyggande åtgärder och konfliktlösningar

Det är viktigt att nå uppsatta miljömål som ett rikt odlingslandskap och ett öppet kulturlandskap, samt att det poängteras att förekomst av varg kan motverka sådana mål. Detta då lantbrukare är tveksamma till att satsa på betesdjur när riskerna ökar för rovdjursangrepp. Predation på tamdjur nära fäbodan är ett problem för jordbruksnäringen. Det är inte vare sig ekonomiskt försvarbart att stängsla in all betesmark med rovdjursstängsel eller ur allemansrättslig synvinkel rimligt att i stor omfattning stänga ute allmänheten. Även ur ett jaktligt perspektiv kan elstängsel vara ett problem om det blir för stor omfattning, både tillgängligheten för vilt och jakthundar till dessa hagar försvinner samt gör att jaktvärdet minskar.

Vargdödade hundar är en av de största konflikterna inom jägarkåren. Man känner det som en stark inskränkning och försämring av livskvalitén när man inte längre tårs släppa sin jakthund i marker där det finns varg. Även om risken statistiskt sett är liten att en varg dödar hunden, så finns likväl oron där hos jägaren som får hela jaktupplevelsen förstörd. Möjligheten att lagligt sett försvara sig mot ett vargangrepp på hund är i det närmaste helt omöjligt med dagens lagstiftning.

En ändring av § 28 JF är en absolut nödvändighet för att öka acceptansen i jägarkåren för vargförekomst. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att i förvaltningsplanen för varg måste det tydligt framgå att länsstyrelsen verkar för en ändring av paragrafen, vilket det inte gör i nuvarande framställning.

Bland allmänheten finns det också på vissa håll en stark oro för vargens närvaro. I länsstyrelsens förslag till förvaltningsplan för björn finns det väl formulerat hur man tänkt sig tackla dessa problem. Detta saknas i förvaltningsplanen för varg. Jägareförbundet Mitt Norrland anser att länsstyrelsen måste beakta detta i förvaltningsplanen för att minska människors oro om man långsiktigt vill öka acceptansen för vargförekomst.

Jämtland är det jägartätaste länet i Sverige. Jakten har en mycket stor betydelse för länets invånare -ekonomiskt, socialt och kulturellt. Jägareförbundet Mitt Norrland delar länsstyrelsens uppfattning om att det bör diskuteras om skogsnäringen skall acceptera en högre älgthet i områden med täta rovdjursstammar för att göra det möjligt att tillåta ett rimligt uttag av älgstammen.

Förbundet delar inte helt länsstyrelsens inställning till tveksamhet kring förvaltningsmärkning av varg. Det finns visserligen etiska aspekter som talar emot märkning. Men en viktig förebyggande åtgärd, för att minska riskerna för varg angrepp på hund, är att radiomärka varg. Skulle inte detta ingå i förvaltningsstrategin undanröjer man möjligheten att upprätta s.k. vargtelefoner. Detta är också ett viktigt instrument för att höja acceptansnivån i jägarkåren för vargförekomst.

Skydds jakt och eftersök av skadade vargar

Jägareförbundet Mitt Norrland delar i stort länsstyrelsens uppfattning när det gäller skyddsjakten som skall bedrivas som en licensjakt i likhet med björn- och lodjursjakt. Förbundet anser att jakten skulle kunna starta 1 september och pågå till 31 mars. Att jakten måste ske på snötäckt mark för att underlätta eftersök ställer vi oss dock tveksamma till. Detta skulle i så fall också kunna vara ett motiv gällande för de flesta däggdjursarter som omfattas av jakttider, vilket är ett helt orimligt krav.

Länsstyrelsens motiv för att ändra jakttiden på lodjur, med hänvisning till att detta skulle strida mot EU:s habitatdirektiv -att jakten sker under brunstperioden, rimmar förövrigt illa med tanke på den föreslagna jakttiden på varg. Varg och lodjur har ungefär samma brunstperiod och Jägareförbundet Mitt Norrland ställer sig frågande till analogin.

Illegal jakt

Förbundet delar länsstyrelsens uppfattning om att den illegala jakten kan vara ett hot mot rovdjursförvaltningen. När de gäller förslagen om åtgärder för att förhindra den illegala jakten nämns endast myndighets- och polisiära insatser för att förhindra detta. Det finns mycket annat att göra för att förebygga jaktbrott. Här har framförallt länsstyrelsen en framskjutande roll som kunskaps- och informationsspridare till människor som bor i områden där det finns vargförekomst.

När det gäller åtgärder för att minimera förekomsten av illegal vargjakt bör man också överväga argumenten att:

- verka för att tydlig och saklig information ges till allmänhet som upplever vargen som ett hot.
- verka för att ge information och stöd till människor som upplever vargar i sin direkta närhet.
- verka för snabba beslut när det gäller skydds jakt på ”problemvargar”
- verka för att § 28 JF förändras. (Se lydelse sista sidan)

Förvaltningsplan för järv

Mål om antal och utbredning

För järven är Svenska Jägareförbundets och riksdagsbeslutets mål 90 föryngingar motsvarande 400 individer

Svenska Jägareförbundet anger i förslaget nedan en tänkbar fördelning. Förslaget grundar sig på att det är räknat på att samtliga järvar finns i renskötselområdet.

Län	Antal föryngingar
BD	50
AC	18
Z	19
W,X,Y	3
SUMMA:	90

I förslaget om förvaltningsplan för järv har Jägareförbundet Mitt Norrland i övrigt inga kommentarer eller synpunkter.

Förvaltningsplan för kungsörn

Mål om antal och utbredning

Riksdagsmålet för kungsörn är satt till miniminivån 600 årliga häckningar.

I förslaget om förvaltningsplan för kungsörn har Jägareförbundet Mitt Norrland inga kommentarer eller synpunkter.

Övriga kommentarer och synpunkter

Återkommande revidering

Jägareförbundet Mitt Norrland föreslår att förvaltningsplanerna skall ses över om förslagsvis tre år (tidigare om förutsättningarna ändras). Svenska Jägareförbundet har också begärt att det redan nu måste till en utredning om vilka konsekvenser som rovdjuren idag ger.

Lagstiftning

För att erhålla en större acceptans av de stora rovdjuren behövs flera ändringar av Jaktförordningen. För att få rimliga möjligheter att försvara tamdjur behöver § 28 i JF ändras. Flera förslag till ändringar finns. Svenska Jägareförbundet föreslår med följande lydelse:

Information

Information och öppenhet om kända fakta är viktiga för att få och bibehålla acceptans för rovdjursförvaltningen. Länsstyrelsen har en viktig roll men Jägareförbundet skall också ta aktiv del i informationsarbetet. Liksom vad gäller annan faunakriminalitet skall SJF:s företrädare ta klart avstånd från illegal jakt på rovdjur.

Inventering och forskning

Jägareförbundet skall även fortsättningsvis stödja forskning. Länsstyrelsen har ansvaret för monitoring av rovdjur. Liksom tidigare skall SJF ha inriktningen att organisera yttäckande inventeringar av lo och varg. Förbundet skall även fortsätta med registrering av rovdjursobs och organisera björnpillningsinventering i syfte att klarlägga björnstammens storlek.

Jägareförbundet Mitt Norrland